

2005
Nr 7

MEISTERDA DINOSAURUS!

MATTIAS POEB
RAAMATUSSE

AUK JA
ELU MÖTE

PIKNIKULE
NAKSITRALLIDEGA!

KUIDAS ISSI
VERD ANDIS

Vaata vanu ajakirju!

Suur suvi on käes. Ja see on lahe. Kindlasti oled sa suve juba omajagu nautinud – sõitnud rattaga, käinud kinos, kutsunud sõpru külla ja mänginud õues palli. Isegi ujunud! Aga kui kõik asjad on ära tehtud, saabub suur igavus. Kui ilm juhtub vihmane olema, ei oska mõnikord midagi ette võtta.

Üks väga hea võimalus on otsida välja vanad ajakirjad. Neid on järel vanades talumajades, põõningutel, keldrites, lakapealsetes ja kuurialustes. Sealt leiab muudki põnevat kraami. Võta kaaslane ühes, torka taskulamp taskusse ja – tee! Aardeid avastama!

Milline aare on eriline? Eks see jääb sinu otsustada. Võid näiteks otsida minu enda vanu numbreid. Paljudes peredes on vanad Tähekesed alles hoitud. Soovitan soojalt!

Aga on veel üks väga tore ja väga vana lasteajakiri. Kui sa selle leiad, on tegu tõelise aardega. Selle ajakirja nimi on Laste Rõõm. Laste Rõõm ilmus siis, kui sinu vanaisad ja vanaemad veel väikesed lapsed olid, aastatel 1922–1940. Nagu pealkirigi ütleb, lugesid vana aja lapsed seda ajakirja suure rõõmuga.

Otsustasin sulle Laste Rõõmu veidi tutvustada: avaldada mõned unenäod, nuputamisülesanded ja koomiksi sellest toredast ajakirjast. Kirjanik Aino Pervik selgitab juurde, mis ja kus. Mõne kaanepildi panemise juurde ka, siis tead, mida otsida.

Toredat avastamisretke
kõigile!
TÄHEKE

Jutumull, jutumull

Nii palju jutumulli vastuseid nagu sel korral pole Tähekesse tükk aega tulnud. Ja kõik selle pika ninaga tegelase, selle Buratino pärast! Jutumulli pildil valmistus ta üle jaanitule hüppama. Muidugi pakkusid selle peale hästi paljud vastajad, et Buratino võib lõkkes ära põleda või et tal nina ära põleb või püksid kärssama lähevad!

Nagu lubatud, saavad andekamad vastused auhinnaks Aino Perviku raamatu „Kuninga soov“ koos autori pühendusega. Raamatud saab kätte posti teel. Aitäh kõigile, kes Tähekesele kirjutasid.

Võiduvastused:

Buratino ütleb: „Hüppaks üle lõkke, ... aga ma ei taha lõpetada nagu ühe jalaga tinasõdur!“

Elis Ruus (13 a.), Elva

...aga mütsi tutist võib niimoodi keedumuna saada!“

Joonas Ariva (7 a.), Viljandi

...aga siis poleks ma puunukk, vaid sõenukk!“

Kaidi Marii Kütt (8 a.), Tartu

...aga ma ei tea, kas papa Carlo viitsib mulle uued varuosad teha, kui vanad põlema lähevad!

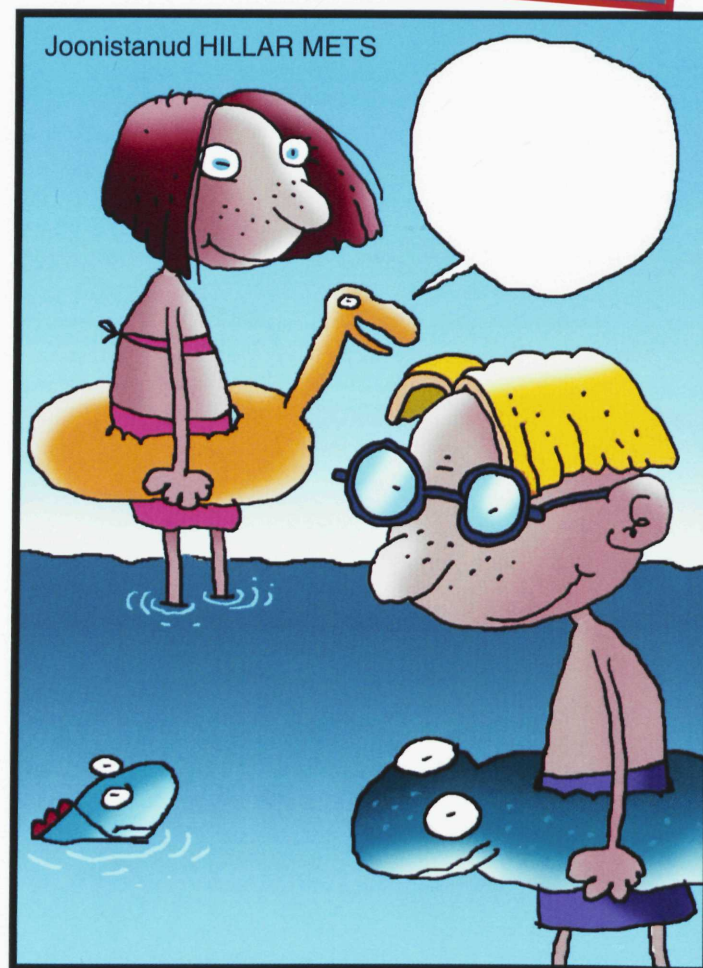
Jaak Aaso (13 a.), Pärnumaa

Uus jutumull

Mida ütleb tüdruku dinosauruse-kujuline kummirõngas?

Ootame sinu vastust 30. juulini meiliaadressil taheke@taheke.ee või postiaadressil Roosikrantsi 6, 10119 Tallinn. Vastusele lisa kindlasti nimi, vanus ja aadress!

Auhinnaks on kaks videokasseti Katuse-Karlssoni lugudega. Võiduvastused ja uus jutumull ilmub septembrikuu Tähekeses.

Piknik naksitrallidega

Pildistanud PRIIT GREPP

Naksitrallid tulevad! Sammalhabe – Andres Roosi-leht, Kingpool – Anti Kobin, Muhv – Taavi Tõnisson.

Kuulen mõnusat automootori surinat. Juba tean – naksitrallid on kohe kohal! Hetke pärast pidurdabki punane furgoonauto väikese muruplatsi kõrval.

“Hei-hoo!” hõikab rõõmsalt esimesena autost väljuv Kingpool. “He... hoi,” vastan veidi kohmetult. Kohe peaks algama meie intervjuu, aga ausalt öeldes on mul väike pabin sees. Päris elusaid naksitralle ei kohta ju iga päev.

“Ehk võtaksime alustuseks tassikese rahustavat maarohuteed?” küsib Sammalhabe, kes sätib murule piknikutekki. Minu suu venib naerule. Muidugi!

Tee ja kurgivõileivad annavad meie vestlusele hoo. “Ohh, kuidas ma armastan suve!” õhkab Muhv. “Meri, loodus, sõbrad.”

“Just-just,” lisab mõminal kurgivõileiva amp-su vahele Kingpool.

“Ja kõik need looduskaunid Eestimaa paigad, mida me suvisel ringreisil külastame...,” märgib Sammalhabe. Tema kohevale habemele on end vahepeal seadnud pisike linnuke.

Nähes minu küsivat pilku, asub Kingpool täiendama: “Sammalhabe mõtles Nukuteatri suvist ringreisilavastust “Jälle need naksitrallid”. Uskuge või mitte, aga reisime selle lavastusega suve jooksul läbi 20 linna!”

Uurin, mida põnevat näha saab. Naksitrallid asuvad kohemaid ja läbisegi mulle kõike etenduse kohta käivat seletama.

“Kõige hirmsamad on muidugi rotid, kes meid ikka ja jälle piiravad,” hingeldab Kingpool.

“No ja rääkimata sellest õnnelikust hetkest, kui ma saan endale päris oma koera. Krae. Tema on täpselt minu karva, selline...,” jutustab õhinal Muhv.

“Kõige tähtsam, millest lavastus räägib, on see, et looduses peab valitsema tasakaal,” poeatab vaikselt Muhvi jutu vahele Sammalhabe.

Seevastu ei jagu Kingpoolle sõnu, et kõiki nende seiklusi otsast lõpuni ära rääkida: “Jajah, ja niipea, kui rottidest oleme jagu saanud, asub meid piirama ei miski muu kui KUUL-SUS!”

Märkan, et Sammalhabe on kohmetunud: “Piinlik küll Tähekesse lugejatele tunnistada, aga etenduses tuleb ette ka selline juhtum, et satun ühe keskealise daami meelevalda, kes püüab mind, khm... koerastada.”

Näen, et kolm naksitralli võivad niiviisi veel kõik oma üllatusterohked seiklused välja lobiseda. Õnneks või kahjuks on võileivataldrik märkamatu tühjenenud ja teekanngi tilgatumaks joodud.

“Midagi ehk lõpetuseks?” püüan intervjuule punkti panna.

“Oih, sõbrad, aga me unustasime ju rääkida, kui ootamatult vahvad ja suurepäraselt suured on meie kaasnäitlejad – nukud!” hüüab Kingpool erutusest püsti hüpates. “Teate, need nukud on nii suured, et mina vaatan neile täiesti alt üles ja ...”

Siinkohal aga sai vestlus senisest suurema hoo sisse. Ja Sammalhabe pani hakkama uue teepoti ja Muhv asus valmistama uusi võileibu.

„Jälle need naksitrallid“ augustis

- 02.08 k 18.00 Keila laululava
- 03.08 k 18.00 Pärnu Kalevi staadion
- 04.08 k 18.00 Haapsalu piiskopillinnus
- 05.08 k 18.00 Kärkla Rannapaargu mägi
- 06.08 k 16.00 Kuressaare lossihoov
- 07.08 k 16.00 Orissaare Illiku laid
- 27.08 k 18.00 Nukuteatri suveõu
- 28.08 k 12.00 Nukuteatri suveõu

IGA ETENDUSEKÜLASTAJA SAAB TASUTA JÄÄTISE!

Auk ja elu mõte

ELAS KORD AUK. PÄRIS TAVALINE AUK. TA ARMASTAS KUULATA MUUSIKAT JA KÄIA METSAS JALUTAMAS. KORD TULI TALLE VASTU TEINE AUK, VAATAS TALLE OTSA JA ÜTLIS:

“SINA AUK MUUDKUI JALUTAD JA EI MÖTLE ÜLDSE, MILLEKS SA OLEMAS OLED. KAS SA OSKAD ÖELDA, MIS ON SINU ELU MÖTE?”

MEIE AUK EHMATAS. TA EI OLNUD TÕESTI KUNAGI MÖELNUD, MILLEKS TA ON JA MIS ON TEMA ELU MÖTE.

SELLEST PÄEVAST PÄÄLE OLII AUGUL HINGERAHU KADUNUD. JAH, OLID JU OLEMAS IGASUGU AUGUD: NAELAAUGUD, SOKIAUGUD, AUGUD LASTE PÜKSIPÕLVEDES, OKSAAUGUD, NÖÖPAU-

GUD, AGA TEMA OLII LIHTSALT ÜKS TAVALINE AUK. JA TA EI TEADNUD, KAS TEMASUGUSEL LIHTSALT TAVALISEL AUGUL ON MINGIT MÖTET VÕI EI.

NII TA MUUDKUI KURVASTAS, KUNI EI TAHTNUD ENAM MUUSIKAT KUULATA EGA JALUTAMAS KÄIA. KUNI VIIMAKS HEITIS TEE ÄÄRDE MAHA JA MÖTLES, ET KUI TA ELU ON MÖTTETU, ON JUBA PAREM SÄÄLSAMAS LAMADA JA SURMA OODATA.

AGA SURM EI TULNUD, TULI HOOPIS ÄIKESEVIHM JA MEIE ÕNNETUST AUGUST SAI PORIAUK. VIHMLÄKS ÜLE JA LAPSED TULID VÄLJA MÄNGIMA, LEIDSID TEERAJA ÄÄREST PORIAUGU JA HAKKASID SÄÄL RÕÖMSALT HÜPPAMA, NII ET PORI LENDAS.

AUGULE SEE MEELDIS. ÄKKI TUNDIS TA, ET VÕIB-OLLA POLE ELU MÖTET VAJA NII VÄGA OTSIDAGI, PAREM OLLA LIHTSALT ÜKS VÄIKE AUK, MIS VIHMAGA SAAB PORIAUGUKS, KUS LASTEL ON HÄÄ HULLATA. NII ELASKI MEIE AUK ÕNNELIKULT EDASI.

Joonistanud KALLI KALDE

LEELO MÄRJAMAA

Suvesupp kahele

MA SEGASIN SUVESUPPI

VÕILILLEÕITEST

JAJA VIHMAKASTETUD MURUST

SA TULID

JAJA PUISTASID PEALE

PEOTÄIE PÄIKESEPURU

LEELO MÄRJAMAA

Šebra, ausalt

OLEN TÜDINUD TRIIPUDEST
IGAVAST VALGEST
SÜNGEST MUSTAST
NO ANDKE ANDEKS!

SAAKS KORDKI MA KANDA
ROOSAT PIDŽAAMAT
LILLELIST LEHVIKUT
PRILLE
BANDANAT*

KÜLL PIKUTAKS PARGIS
PEAKS PIKNIKKU KOHE:
NÄKSIKS VAHVLEID
LENNUTAKS LOHET
LEEBET VIISIKEST VILISTAKS
PUUDE VILUS

MÕTLEKS:
ON ELU NII KIRJU
NII ILUS!

*Bandana – suvine rätik

LEELO MÄRJAMAA
Puravikuarmastus

MA OLEN SU KUMER KÜBAR
JAJA SINA — MU SAMETIST JALG

TASA
HARGNEVAD
NIIDID SÜGAVAL
SAMBLIKU ALL

Joonistanud PIRET MILDEBERG

PIRUS 2005

AINO PERVIK Laste Rõõm - Tähekesse eelkäija

Foto: MARKO MUMM (Eesti Päevaleht)

Kui meie vana-
emad-vanaisad veel
lapsed olid, siis
Tähekest ei ilmu-
nud. Selle asemel
ilmus hoopis ajaki-
ri Laste Rõõm. Vana
aja lasteajakiri nägi
hoopis teistsugune
välja kui tänapäe-
val. Kuid lugejad ar-
mastasid seda aja-
kirja ikkagi. Täheke
palus kirjanik Aino
Pervikul rääkida,
milline see ajakiri
täpselt oli.

Lugejatel olid varjunimed

Endale varjunime võtta
ja lasterõõmlaseks ha-
kata võisid kõik lugejad.
Uute lasterõõmlaste pil-
did avaldati varjunime all.
Oli igasuguseid huvitavaid
nimesid, näiteks Kapten
Kõrilõug, Printsess Pesu-
neiu, Sõrakindral, Charlott
Pisut Pöörane, Sultan
Sulepää, Tantsiv Tulelek.
Lasterõõmlased vahetasid
omavahel adresse ja olid

kirjavahetuses.

Mulle meeldis eriti küsimuste ja vaimukate
vastuste osa. Näiteks küsis 1928. aastal Saalus:
"Mida näevad linnud unes?" ja Tuku-Tiiu vas-
tas: "Nad näevad unes põrnikapraadi pruunis-
tatud sääse rasvaga ja vihmaussi salatiga." Või
jälle Maeru Mesikäpa küsimus: "Kas tahaksid
elada kõrgel õhus või vee all?" Loomulikult vas-
tas Näkineid: "Kus mujal, kui vee all", ja Parm
Pou-Pou: "Iseenesest mõista õhus, sest säääl
on palju omasuguseid ja ei ole mesikäppi."

Ilmusid ka koomiksi moodi pildiread. Neis ei
olnud jutumulle, vaid iga pildi juures oli paar
rida naljakast luuletusest või jutust.

Võite arvata, kui kahju mul oli, et seda aja-
kirja enam ei ilmunud ja ma ei saanudki
lasterõõmlaseks hakata. Seda enam, et sõja ajal
ei olnud ka muid lasteajakirju, ning lasteraama-
tuidki ilmus äärmiselt vähe. Igatahes lähen ma
ka praegu rõõmsaks, kui Laste Rõõmule taga-
si mõtlen.

Minu lapsepõlve lemmikajakiri oli Laste
Rõõm.

Laste Rõõm hakkas ilmuma juba
kümme aastat enne minu sündimist, nimelt
1922. aastal. Juhtus aga nii, et kui mina olin
kasvanud Laste Rõõmu vaimustunud lugejaks,
siis teda enam ei tehtud. 1940. aastal okupee-
ris Nõukogude sõjavägi Eestimaa. Uuele või-
mule Laste Rõõm ei meeldinud ja tal tuli ilmu-
mine lõpetada.

Õnneks olid meie kooli raamatukogus hoitud
alles Laste Rõõmu kokkukõidetud aastakäigud,
nii et neid sai sealt sõja ajal laenata ja lugeda.
Lõpuks olid need parajaks kapsaks loetud.

Laste Rõõm meeldis oma lugude ja luuletus-
tega. Sinna tegid kaastööd mitmed head eesti
lastekirjanikud. Palju oli jutte karjapoistest ja
üldse maaelust. Suurem osa eesti rahvast elas
sel ajal maal, ja loomulikult kirjutasid ka kirja-
nikud siis just maalaste elust ja loodusest. Kir-

janikud isegi olid enamasti kõik maal sündinud
ja kasvanud. Laste Rõõmus oli ka muinasjutte
printsessidest ja loomadest ja muidugi ka muu-
dest keeltest tõlgitud lugusid.

Rõõmu-onu ja Hundipapa

Laste Rõõmu toimetasid kaks olulist tege-
last: Rõõmu-onu ja Hundipapa. Rõõmu-onu
oli hea ja sõbralik, Hundipapa aga üks igave-
ne iriseja. Hundipapa oli see, kes sorteeris las-
te kaastöö hulgast välja selle, mis talle ei meel-
dinud, ja Rõõmu-onu jälle avaldas neid lugusid
ja luuletusi, mis lõpuks välja valiti.

Nii ilmusid Laste Rõõmus ka väikeste luge-
jate eneste suleharjutused, nii nagu ühes aja-
kirja reklaamis on öeldud. Näiteks jõudis just
Laste Rõõmus esimest korda trükki Eno Raua
lugu. See oli kirjutatud võistlustööna ühe Laste
Rõõmu tekstita pildiseeria järgi. Jutt ilmus var-
junime all. Varjunimi oli Eno Sammalhabe. Sel-
le järgi pani Eno Raud hiljem nime ühele naksi-
trallile.

JAKS ja MIKK

1.
ELASID KORD SÕPRA KAKS,
NENDE NIMED MIKK JA JAKS.
JAKS ON ÕIGE SUUR JA PIKK,
LÜHIKE JA VÄIKE MIKK.

2.
LÄKSID TEELE. TEEL ON SILD,
SILLA KÜLJEST LAHTI KILD.
ARVAS JAKS: „SEE SILD ON VANA,
TA EI TUNDU TUGEVANA.“

3.
HÜPPAN ÜLE SINU, MIKK,
MINU HÜPE – SEE ON PIKK,
PÄRAST SINU ÜLE VEAN.
ASI NUDI! – SEDA TEAN!

4.
HÜPPAS JAKS, JÄI MIKU SELGA.
„KUULE, MIKK, SA ÄRA PELGA, –
EKS MA OKSAST KINNI VÕTA,
SINA ÜLE SILLA TÕTTA.“

5.
AGA SILD LÄKS POOLEKS PRAKS!
HÄDAS OLID SÕPRA KAKS!
„MIKK, KAS JALAD PIHKU SAID,
OKS MEID KANNAB MÕLEMAID!“

6.
MIKK KÜLL HOIAB JAKSI JALUST,
SEST TAL POLE KINDLAT ALUST,
AGA – OH SA ÄPARDUST! –
OKS LÄKS ÄKKI KATKI JUST.

7.
SEDA OLI NÄHA ETE,
ET ME SÕBRAD LANG'VAD VETTE.
MÕLEMAD NAD MÄRJAKS SAID,
LÄKSID KOJU SEDAMAID.

(Laste Rõõm nr 6, 1931)

Minu huvitavaim unenägu

Ajakiri Laste Rõõm avaldas peale juttude ja luuletuste muudki põnevat. Näiteks saatsid lasterõõmlased ajakirja oma UNENÄGUSID. Need unenäod ilmusid 1936. aasta Laste Rõõmu juulinumbris. Eestimaa lapsed nägid neid 70 aastat tagasi.

Nägin, et olime kõik, s.o ema, isa, Junts ja mina ise, köögis. Sööme või mis me teeme, see on ununenud, kuna unenäod ikka ruttu ununevad. Äkki Junts võtab teekannu ja hakkab jooma. Joob, paneb käest ära ja hakkab suust vett välja puristama, justkui üks väike purskkaev. Puristab ja puristab ega lõpetagi enam. Köögi põrand ujub kohe. Ema hakkab riidlema Juntsiga, et mis sa, poiss, nüüd teed, ajad vee kõik põrandale. Mind ajab see hirmsasti naerma, nii et ei saa enam pidada. Ja järsku ärkan üles. Niisugune oligi see imelik unenägu.

Vunts

Läksin tõistre Ilmiga uisutama ja veel teised külalapsed olid kaasas. Kilkasime lõbusas meeleolus. Korraga olin liuväljale magama jäänud ja nii külm oli, et keegi oleks mulle nagu külma vett kaela kalkanud. Ärkasin kohe ja tundsin, et ema pani mulle vaiba peale. Olin magades vaiba pealt ajanud.

Valge tuvike

Kõige huvitavam unenägu oli mul, kui nägin end lendavat linnu seljas üle mägede ja metsade, linnade ja merede. Siis tahtis linn mind viia Abessiiniasse. Tundsin hirmu ega tahtnud sinna. Kuulsin juba kuulipildujate müra. Ärkasin ja leidsin, et see oli ema, kes koputas uksele ja käskis üles tõusta.

Ras Ivo

Istusin toas ja keegi koputas uksele. Avasin ukse ja minu ees seisis mees, riidekoms seljas. Mees hakkas vägisi nuruma: „Ostke midagi, hea ja odav kaup!“ Minule ei meeldinud ükski asi ja ma ei ostnud midagi. Siis võttis mees komsust paar asja ja viskäs nad mulle pähe. Ja enne, kui ma oleksin saanud riiete alt välja, tõmbas mees minu alt tooli ära ja mina kukkusin põrandale.

Ärkasin. Olin voodist kukkunud ning teki ja padja endale peale tõmmanud.

Hilda Vigurnina

Oli soe suvepäev. Heitsin puu alla puhkama. Päike paistis mulle otse silma. Siis nägin unes, et olin suure karavaniga kõrbes. Päike põletas palavasti. Mul oli janu ning ma tahtsin juua. Vett aga ei olnud. Äkki tõusis suur tuisk. See ei olnud mitte lumetuisk, vaid liivatuisk. Kaamelid heitsid kõik maha. Nägin veel, kuidas keegi kattis mind pehme vaibaga. Ärkasin ja nägin, et olin tõepoolest kaetud pehme salliga.

Linea

Aga milliseid unenägusid näevad lapsed praegu? Tähekesse palvel palus õpetaja Mariken Puks Tallinna Muusikakeskkooli 2. klassi õpilastel panna kirja oma huvitavaim unenägu.

stusin pidulauas. Järsku tuli katusest sisse koll. Ta viskas laua tükkideks ja litsus mõned inimesed laiaks. Mina pääsesin minema ja hüppasin naiste WC-sse. Koll tuli järele, kuid ma panin ukse lukku.

Siis tõusin üles ja magasin rahulikult hommikuni. Õnneks ei näinud ma unenägu edasi, sest arvan, et see oleks pahasti lõppenud.

Heldur-Harry Põlda (8 a.)

*Märkus kõigile, kes veel ei tea: naiste WC-d külastab üks koolipoiss ainult siis, kui ta elu on tõeliselt ohus või oma kõige koledamates õudusunenägudes.

Olime „Ossum-Possumi“ etendusel. Seal oli üks naine ja mitmeid värvilisi Ossum-Possumeid. Ossum-Possumeid oli siniseid, rohelisi, kollaseid ja valgeid.

Naine ütles: “Ritta!” Ossum-Possumid läksid rivisse. Naine hüppas ühe Ossum-Possumi selga ja lasi nende peal hundiratast. Ning lõpuks hüppas veel.

Ma ärkasin üles. Naise hüppamist ja hundiratast nägin unes sellepärast, et olin sipelnud ning tekk oli maha kukkunud.

Silver Õun (8 a.)

*Kui sa veel ei tea, kes on Ossum-Possum, loe Veiko Belialsi raamatut “Ossum-Possum, pannkoogielukas.”

Läksin magama, prillid käes. Nägin, et olin salaagent ja sain lennata, prillid ees.

Lendasin lossi ja nägin koletist. Lõin teda. Tema lõi mind vastu. Ma kukkusin maha ja ütlesin: “Ai!” Ta lasi mulle ämblikuvõrku ja astus mu prillid katki.

Ja siis ma järsku ärkasin. Nägin, et olin voodist alla kukkunud ja end teki sisse keeranud nii, et olin prillid katki teinud.

Mikk Paju (8 a.)

Olin väike tüdruk, seitsmeaastane. Ma käisin ühes koolis. Meie klassis käis üks tüdruk, kelle nimi oli Laura.

Ühel päeval lõhkus Laura meie klassi lambi ära. Õpetaja tuli klassi ja küsis, kes lambi ära lõhkus. Laura ütles, et Merit. Õpetaja kirjutas mulle märkuse.

Järgmisel päeval tulin klassi ja ütlesin tere. Mitte keegi ei vastanud, isegi mitte Laura.

Laura rääkis teistele, et tema ei lõhkunud lampi ära. Lapsed narrisid ja narrisid mind iga päev. Ma ütlesin õpetajale, et mina ei lõhkunud lampi ära, aga õpetaja mind ei uskunud. Ma enam ei suutnud seal koolis käia ja läksin teise kooli.

Seal koolis oli palju häid sõpru ja toredaid klassikaaslasi.

Merit Männiste (9 a.)

Oli õhtu. Mattias sättis ennast magama. Igal õhtul luges isa talle mõne lastejutu ette. See kord luges isa talle raamatut pealkirjaga „Söobik ja Pisik“. Mattiasele meeldis see raamat väga. Ei teagi täpselt, kui mitu korda ta oli seda juttu juba kuulnud.

Isa alustas lugemist: „Elas kord poiss, kelle nimi oli Juss. Tal olid suus hambad nagu meil kõigil. Aga Jussil oli ühes hambas auk ja selles elasid kaks väikest mehikest, keda kutsuti Söobikuks ja Pisikuks.“

„Issi,“ sekkus Mattias vahele, „äkki on minul ka Söobik ja Pisik suus!“

„Ei usu. Sina pesed igal õhtul korralkult hambaid ja käid ilusasti hambaarsti juures,“ arvas selle peale isa.

„Issi, äkki peaks Jussile ütleva, et tal on Söobik ja Pisik suus, siis saab Juss kohe midagi ette võtta,“ muretses Mattias Jussi hammaste pärast.

„No jah. Seda nüüd küll... See on hea mõte...,“ kiitis isa veidi kõhklevalt Mattiase mõtte heaks.

„Aga kus ta elab?“ küsis Mattias isalt.

„Ei tea,“ kostis selle peale isa. „Lapsi on hästi palju ja kindlasti on palju ka Jussi-nimelisi poisse.“

„Meie lasteaias ei käi ühtegi Jussi ja meie tänaval ei ela ta ka,“ teadis Mattias kindlalt öelda.

„Tead mis, Mattias,“ ütles isa laialt haigutades. „Kas ma loen nüüd seda juttu edasi või...?“

„Issi, vaata, äkki on Jussi aadress või telefoninumber raamatus kuskil kirjas!“ jätkas Mattias pingsalt Jussi otsinguid.

Joonistanud PRIIT REA

Mattias

MÄRT MUUK

poeb raamatusse

„No, Mattias, see on ju juturaamat, mitte mingi telefoniraamat. Juturaamatusse ei panda aadresse ega telefone kirja,“ selgitas isa.

„Tean, nüüd ma tean!“ lõi Mattias särama. „Paneme ajalehte kuulutuse või helistame raadiosse, et Jussil on Söobik ja Pisik suus ja mingi ta kohe hambaarsti juurde!“

„Vaevalt küll, et sellest abi on! Juss võib üleüldse mõnes teises riigis elada, siis ta meie ajalehti ei loe ja meie raadiot ei kuula,“ laitis isa selle mõtte maha.

„Nii kurb! Nii väga tahaks Jussi aidata,“ kurvastas Mattias.

„Siis sa pead küll raamatusse pugema. Aga nüüd magama. Head ööd, Mattias!“ ütles isa ja kustutas tule ära.

Aga Mattias ei jäänud magama. Tema võttis „Söobiku ja Pisiku“ raamatu ja üritas sinna sisse pugeda. Küll ta proovis pea ees ja küll ta proovis jalgade ees otse pildi sisse pugeda. Aga ei. Mitte kuidagi ei õnnestunud. Kuni väsis ja jäi magama.

Hommikul ärkas Mattias krapsti üles ja jooksis kohe isa juurde.

„Issi, issi, ma sain raamatusse sisse ja nägin Jussi. Ta oli väga tänulik, kui ma teda hoiatasin, et tal on Söobik ja Pisik suus!“ kilkas Mattias heade uudistega.

„Siis on kõik hästi,“ rõõmustas ka unine isa.

Kallid lapsed! Raamatu sisse pugeda ei saa, kuid jutu sisse pugeda saab küll. Nii nagu Mattias seda unenäos tegi.

Head üritamist!

RAAMAT Kasper ja viis tarka kassi

Kristiina Kass
Tänapäev, 2005

Lugesin läbi raamatu "Kasper ja viis tarka kassi". See tore ja ka natuke kurb raamat räägib sellest, kuidas väike poiss Kasper kolib elama Lillkapsa tänavale.

Ta tutvub oma vana naabritädi Amaaliaga, kuid tema jahmatuseks ei ela seal lähedal ühtegi last, kellega mängida. Kuid siiski... Naabritädil oli ju viis toredat last, kes olid mitte keegi muu kui kassid ja nende nimed olid Rosaalie, Sebastian, Valter, Mataleena ja Emili. Tegelikult olid kassid lapsed, kes olid muutunud kassideks! Vahepeal, kui Kasper on kassidega kooli ära mänginud, sureb Amaalia-tädi ära... Kuid kohe, kui Amaalia-tädi oli surnud, muutusid kassid tagasi lasteks! Kasper'i ema ja isa lapsendasid need lapsed ära, ning nad elasid õnnelikult kuni oma elupäevade lõpuni. SOOVITAN KÕIGILE!

Johanna Toodu (8 a.), Pärnu

RAAMAT Minu esimene entsüklopeedia

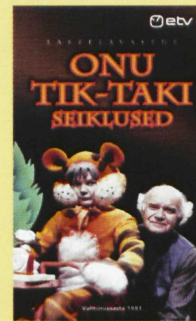
Larousse
Valgus, 2004

See entsüklopeedia on mõeldud uudishimulikele lastele, kel on alati varnast võtta igasuguseid küsimusi täiskasvanutele. Mõnele küsimusele ei tea nemadki võib-olla vastust, näiteks miks on maal külmem kui linnas, millist häält teeb kalkun jne. Ja siin tulebki Sulle appi see tark ja hästi naljakas raamat.

Enne kui ema või isa raamatut avama hakkavad, hoiatage neid: võtke lahti rahulikult, sest krõpsud võivad kaane küljest lahti tulla! Tean seda enda kogemusest. Raamatut iseenesest on tore lugeda, sest lühikesi ja arusaadavaid tekstilõike ilmestavad paljude kunstnike joonistused. Peale selle on raamat jaotatud üheksaks osaks: keha, linn, transport, loodus, ilm, loomad, taimed, maakera ja universum. Täpselt nagu päris entsüklopeedia! Toredat avastamisrõõmu!

Kätlin Luht (12 a.), Paide

VIDEO Onu Tik-Taki seiklused

ETV 1981/2005

Lavastaja: Karl Ader
Režissöör-lavastaja: Virve Koppel
Osades: Karl Ader, Helene Vannari, Guido Kangur, Ülle Kaljuste jt

"Aja tee on konarlik, ei kata seda asfalt. Aja tee on oi kui pikk ja ikka aina kasvab," lauldi teletlavastuses "Onu Tik-Taki seiklused."

Ekh oled sa lugenud Donald Bisseti raamatut "Kõnelused Tiigriga"?

Sel juhul tulevad sulle tuttavad ette mööda Ajamaanteed reisivad sõbrad Onu Tik-Tak, tiiger Urr ja portselankoer Pluto. Teel külastavad Onu Tik-Tak ja tiiger Urr selliseid põnevaid kohti nagu Sõnade küla, kohtavad Brontosaurust, kurba keisrit, kuningat, kes küpsetas kooki, ja teisi tegelasi muidugi ka. Ainukesed, kes pahandusi teevad, on Eitohi ja Eisaa. Üks kõige suurem pahandus oli Pluto varastamine.

Kõik tegelased on vahvad, sest see lastelavastus on ise väga huvitav. Minu täditütrele meeldisid India tantsud, kurva keisri laul, Hiireke, Onu Tik-Tak ja Urr. Mulle endale meeldis muusika ja vahvad laulusõnad. Soovitan teil seda lavastust vaadata!

Liisa Rajamets (11 a.), Tallinn

VIDEO Buratino tegutseb jälle 3

Osades: Priit Võigemast, Maria Soomets, Karol Kuntsel, Evelin Pang jt
ETV 2005

Mina arvan, et „Buratino tegutseb jälle. Parimad palad 3” on sobiv kindlasti ainult lastele ja lastemeelsete-

le. Muidugi võiksid seda kassetti vaadata ka tõsised suured, et nende morni meelt natuke rõõmsamaks muuta.

Sellel kassetil on lugu ja laulu. Mulle isiklikult meeldivad „Artemoni suured sõbrad“, „Tont arsti juures“, „Pierrot kuu peal“, „Kui me Pika Hermani tornis käisime“, „Päkapiku külaskäik“ ja veel mõned.

Kuid kõige viimane laul, mis on tegelikult pärit Buratino, Malviina, Artemoni ja Pierrot' kontserdilt, tegi rõõmsaks ja mureli-

kuks ka. See laul algas sõnadega: „Ilm on selge, see on selge, varsti mul on aabits selge ...“ Kas pole kena? Ei või ju ette kujutada, et sellise rõõmsa laulu juures oleks kellelgi paha tuju, kuid siiski sattus kaadrisse üks väga morni ja tõsise näoga proua. Ning siis tekib selline küsimus – miks? Ma mõtlen, kuidas saab keegi niisuguse rõõmsa laulu juures nii pahur olla. Aga sellele oskab vist vastata ainult tema ise.

Susanna Saar (11 a.), Nõmme

ISSI ANNAB VERD

Minu issi on kohutavalt vapper mees. Ta julgeb minna kottpimedasse tuppa, sõita jalgrattaga ilma käte abita ja juua täiesti tulikuuma kohvi. Ja kui ta nägi ükskord ajalehes vereandmise kuulutust, ütles ta kohe, et see ongi tema jaoks just täpselt sobiv uus hobi.

Mina tahtsin teada, mis asi vereandmine on.

"See on umbes nii, et tervelt inimeselt võetakse natuke verd ja antakse haigele," seletas emme.

"Kuidas seda verd võetakse?" tahtsin mina teada. "Kas see valus ka on?"

Ma lõin ükskord oma nina niimoodi ära, et sellest tuli palju verd ja mul oli kohutavalt valus. Mina küll ei tahtnud, et issil ka nina katki lüüakse.

"Vereandja ehk doonori käsivarre külge torgatakse nõel ja sellest pisikesest august voolab veri mööda peenikest voolikut väiksesse kotti," seletas issi. "Ega see eriti haiget ei tee, võib-olla ainult natukene näpistab. Aga sellise asja kannatan ma ikka välja, nagu mees kunagi!"

Emme rääkis, et seal vereandmisel pakutakse pärastpoole ka kohvi ja küpsist. Mina ütlesin, et mina võiksin ka siis mõne küpsise võrra verd anda, aga emme naeris, et võib-olla antakse lastele küpsist ka täitsa niisama.

Siis läksime me kõik kolm verekeskusesse. Emme tahtis tulla kaasa autojuhiks, sest issi võis pärast natuke uimane olla.

"Asjatu pabin!" ütles issi. "Te naised muretsete alati iga pisiasja pärast!"

Aga ta lubas emmel ikkagi kaasa tulla väikeste minestavate tüdrukute eest hoolitsema. Minu arust oli päris põnev minna vaatama väikseid minestavaid tüdrukuid.

Aga ma ei näinud mitte ühtegi. See-eest hakkas issil pea ringi käima kohe, kui ta nägi verekeskuses kõiki neid inimesi, kes lamasis voodite peal, voolikud käsivarte küljes. Issi nägu muutus valgeks ja ta kõikus natuke ja võttis emme käe alt kinni.

Aga siis tuli üks tore valge kitliga tädi, kes juhatas issi istuma ja ütles, et nüüd peaksite pool tundi täiesti rahulikult puhkama.

Issi tänas tädi ja ta valge nägu muutus päris kähku punaseks. Järsku hakkas tal kiire verekeskusest minema saada. Ta krahmas

taldrikult kaasa kõik küpsised ja siis me läksimegi.

Minu meelest polnud vereandmisel mitte midagi koledat. Ja kõik käis jube kähku. Ma isegi ei märganud, kuidas see juhtus. Mina võiksin seda teha kasvõi iga päev, kuigi emme ütles, et lapsi doonoriks ei võeta. Ja issi ütles, et seda ei tohi teha rohkem kui mõne korra aastas.

Sellest asjast saan ma täitsa hästi aru. Niimoodi saaksid maailmast üsna kähku kõik küpsised otsa.

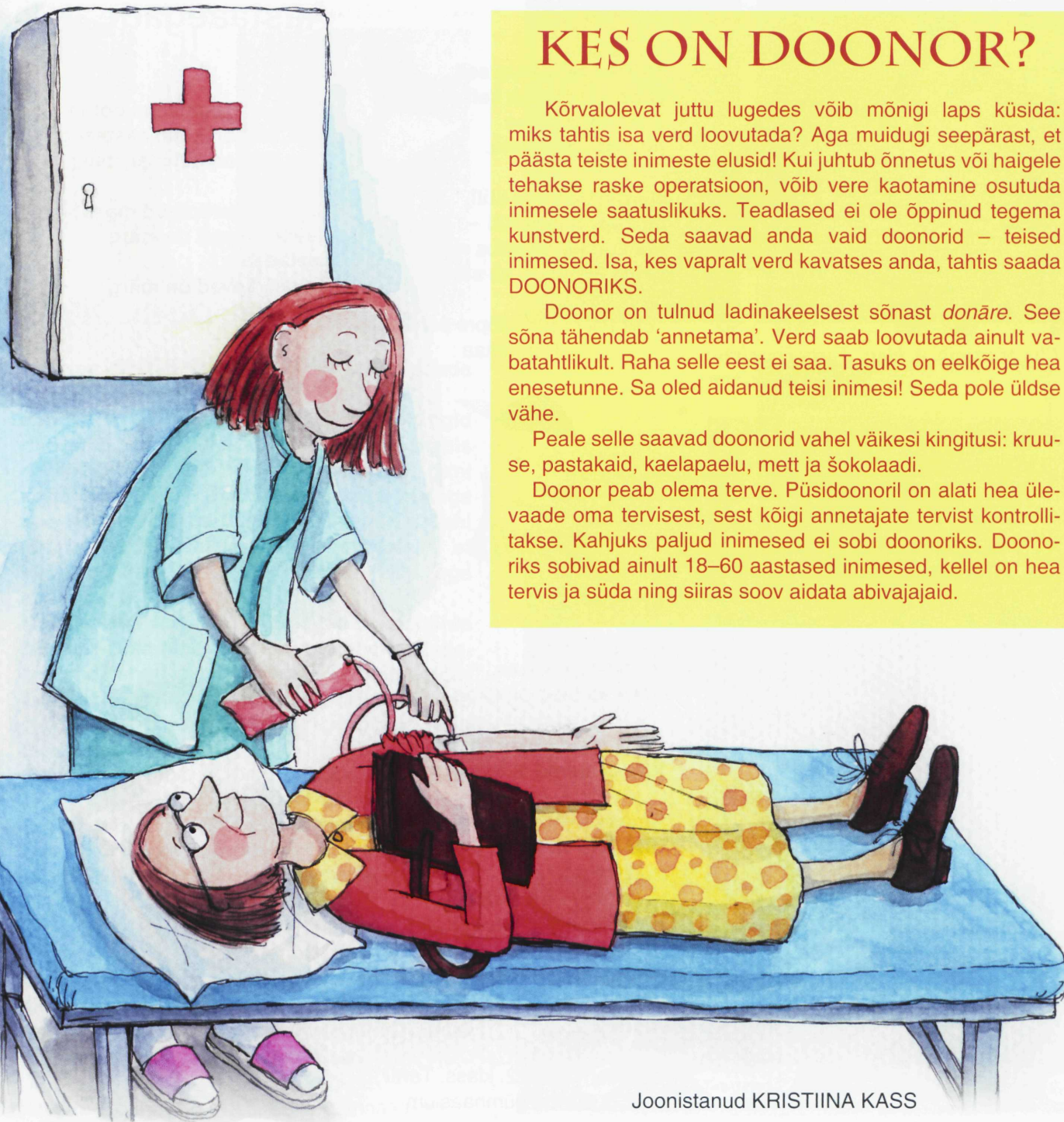
KEES ON DOONOR?

Kõrvalolevat juttu lugedes võib mõnigi laps küsida: miks tahtis isa verd loovutada? Aga muidugi seepärast, et päästa teiste inimeste elusid! Kui juhtub õnnetus või haigele tehakse raske operatsioon, võib vere kaotamine osutada inimesele saatuslikuks. Teadlased ei ole õppinud tegema kunstverd. Seda saavad anda vaid doonorid – teised inimesed. Isa, kes vapralt verd kavatses anda, tahtis saada DOONORIKS.

Doonor on tulnud ladinakeelsest sõnast *donāre*. See sõna tähendab 'annetama'. Verd saab loovutada ainult vabatahtlikult. Raha selle eest ei saa. Tasuks on eelkõige hea enesetunne. Sa oled aidanud teisi inimesi! Seda pole üldse vähe.

Peale selle saavad doonorid vahel väikesi kingitusi: kruuse, pastakaid, kaelapaelu, mett ja šokolaadi.

Doonor peab olema terve. Püsidoonoril on alati hea ülevaade oma tervisest, sest kõigi annetajate tervist kontrollitakse. Kahjuks paljud inimesed ei sobi doonoriks. Doonoriks sobivad ainult 18–60 aastased inimesed, kellel on hea tervis ja süda ning siiras soov aidata abivajajaid.

Joonistanud KRISTIINA KASS

NALJAD

Juku on kohvikus ja palub tükisuhkrut. Kelner: „Ma just tõin 10 suhkrutükki!“ Juku: „Aga need on juba uppunud...“

Juku hambaarsti juures: „Mu hambad on kollased, mida ma tegema peaks?“ Arst: „Kandke pruuni lipsu.“

Kooli loodusõpetuse tund. „Vesi on inimese elus väga tähtis,“ ütleb õpetaja. „Kas sina, Juku, oskad meile öelda, milles see tähtsus seisneb?“

Juku: „Kui vett poleks olemas, siis ei saaks me ujuma õppida ja upuksime ära!“

Juku: „Isa, miks oli telekavas kirjutatud, et see film on lastele keelatud?“

Isa: „Istu rahulikult, varsti näed.“

Ema koristab tube. Enne seda saatis ta oma pojad õue mängima. Mõni minut hiljem kostis sealt väiksema nutt.

„Mis lahti?“ pärib ema aknalt.

„Emme, tule ruttu! Juku kaevas maasse augu ja tahab seda nüüd tuppa tuua!“

Karupoeg Puhh ja Notsu arutavad, et kus võiks keha kinnitada: „Tead, lähme Jänese poole!“ ütleb lõpuks Puhh.

„Aga Winnie, ma arvan, et pärast eilset ei jäänud sinna küll mitte kui midagi,“ arutab Notsu kahtlevalt.

„Jäi küll!... Jänese!“

„Kas julgete siit katuselt alla hüppata?“ küsib mees korstnapühkijalt.

„Ainult teie järel, kui te terveks jääte.“

Mees hüppab ja jääb terveks. Siis hüppab korstnapühkija. Kui korstnapühkijale pärast kiirabi kutsutakse, ütleb teda kandraamile upitav mees:

„Julmad naljad sul, Batman!“

Kõnnib mees aastal 2050 mööda aasa. Näeb, maas kivi. Lööb jalaga. Läheb edasi. Näeb kabi. Lööb teise jalaga. Läheb jälle edasi. Näeb maas jälle kivi. Lööb kolmanda jalaga....

Täheke
kodulehekülje
adress on
taheke.delfi.ee

Lapsed illustreerisid raamatut!

Mai alguses leidis Tartus teist korda aset suur kirjanduspidu "Prima Vista". Erinevate sündmuste hulgas oli ka kunstituba, kus kirjanik Andrus Kivirähk luges alguses ette katkeni oma raamatust "Sirli, Siim ja saladused". Seejärel pidid kõik lapsed loetu ainetel

joonistama pildi. Täheke avaldab neist kolm tööd.

Anett Pärs (7 a.), lasteaed "Kivike"

Elys Martihin, 4. klass, Tartu Forseliuse
gümnaasium

Maria Kilk (4 a.), lasteaed "Rukkilill"

Täheke

Täheke on vahva sell ta on valmis iga kell auhindu jagama mõnega pragama.

Nurgeline tema küli, aga eal ei nori tüli – iga kuu käib kodus mul ja ma arvan, et ka sul!

Elis Pill (8 a.), Jõõpre põhikool, Pärnumaa

Vildikas

Vildikas, vildikas, miks sa oled pildikas?

Päevitasid uhkel saarel, kala püüdsid vikerkaarel.

Sinusse võiks minna nool, olid maa sa teisel pool.

Mõõgaga sa võistlesid, lihtsalt pargis istusid.

Kiigutasid sina kuud, kas oskad teha sa midagi muud?

Adel Tiisler, 2. klass, Tartu Kivilinna gümnaasium

Aastaaegade laul

Talvel ma jõuluvana ootan
Talv, talv on külm aastaaeg
Talv, talv on külm aastaaeg.

Kevadel poriloigud maas
Kevad, kevad on märg aastaaeg
Kevad, kevad on märg aastaaeg.

Suvel ma ujun rannas
Suvi, suvi on soe aastaaeg
Suvi, suvi on soe aastaaeg.

Sügisel ma vaatan puude lehti
Sügis, sügis on värviline aastaaeg
Sügis, sügis on värviline aastaaeg.

Talis Põlgast, 3. klass, Rannu keskkool

Eliise Orav, Rapla

“Täheke suvel”
Markus Tarn, Tallinn

Mati ja taksikoer Nikki seiklused

Homme on Mati sünnipäev. Ta tahab saada koera, täpsemini taksikoera.

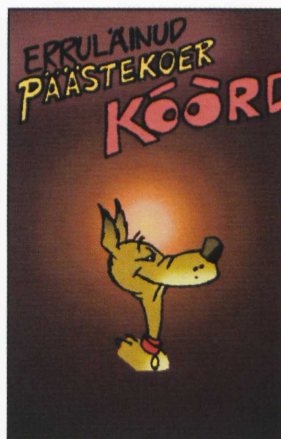
Jõudis kätte sünnipäeva hommik. Kingid olid juba laual, kui Mati ärkas. Ühes karbis oli väike taks! Küll oli Mati rõõmus, ta pani kohe koerale nimeks Nikki ja läks temaga õue jalutama. Ema ütles, et tänavale ei tohi minna. Nad jalutasid aias ja märkasid, et värav oli lahti. Nad jooksid aiast välja ega kuulnud nii ema sõna.

Mati ja Nikki seiklesid mööda tänavaid, põlde ja aasu. Oma teel kohtasid nad koeri, kasse, lambaid, lehmi ja teisigi loomi. Talunik Valdur kutsus neid teed jooma. Kui nad natuke aega olid soojas toas olnud, hakkasid nad koju tagasi minema.

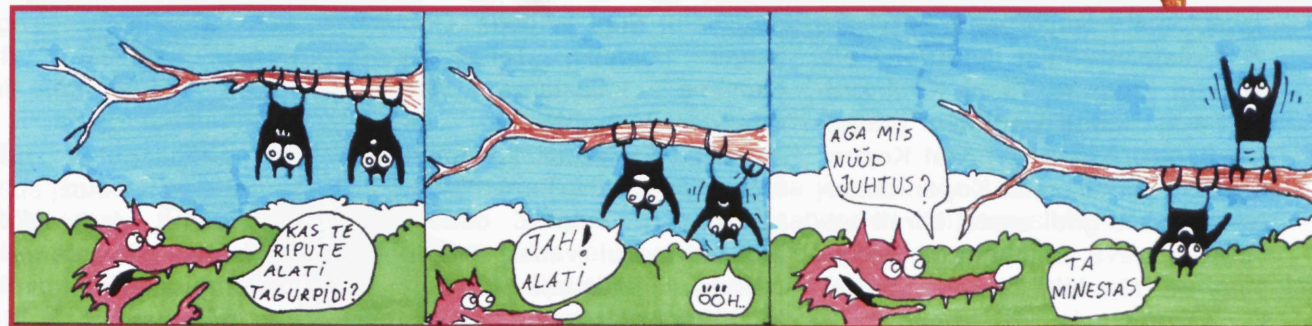
Kui ema avastas, et Matit ja Nikkit juba kaua aega näha ei olnud, hakkas ta muretsema. Ta küsis isalt, et mida peaks tegema, et Mati korralikuks poisiks hakkaks. Isa arvas, et nad ei tohi poisiga nii ranged olla. Ja ema arvas sama.

Lõpuks jõudsid Mati ja Nikki väsinult koju ja läksid tuppa. Nad kartsid, et saavad riielda. Ema ütles, et ta polegi kuri, kuid Mati ja Nikki pidid lubama, et nad enam kunagi nii ei tee. Nad lubasid. Ema käskis neil magama minna. Nii lõppes poisi ja kutsika seiklus.

Paula Bogdanov, 2. klass, Saku gümnaasium

Perekond Rebased

Joonistanud TEET VAUS, Tallinna kunstigümnaasium

Anderseni radadel

Käesoleva aasta maikuus külastas seitse Eesti koolilast kuulsa muinasjutuvestja H. C. Anderseni sünnimaad Taanit. Need seitse last on H. C. Anderseni aineliste kirjatööde konkursi "Elu täis on muinasjutte" ja tema muinasjuttude järgi meisterdatud tegelaskujude konkursi laureaadid. Konkursid korraldas Eesti lastekirjanduse teabekeskus.

Põhjamaade Ministrite Nõukogu Eesti esinduse finantseeritud Taani reisirühmal käisid Maria Alesma (Viljandi maagümnaasium), Hando Laasmägi (Rakvere reaalgümnaasium), Liisa Niitsoo (Tallinna prantsuse lütseum), Kadri Arm (Keila algkool), Ramil Halilov (Mustamäe humanitaargümnaasium), Mari-Liis Rohusaar (Roosna-Alliku põhikool) ja Ardo Lillemägi (Are põhikool).

Nagu on näha järgnevast kirjast, õnnestus reis igati.

Reis Taani

Istusime lennuki peale ja pärast pooleteisttunnist lennureisi oli megi jõudnud Taani Kuningriiki. Pärast kiiret rongisõitu jõudsimme Castrupi lennujaamast Kopenhaageni rongijaama. Kopenhaagenis asusime giidi saatel kiirelt tutvuma põneva vanalinnaga, põikasime korraks läbi ka kommipoest, kus komme valmistati kohapeal.

Eesti lapsed Anderseni kuju jalamil Kopenhaageni raekoja platsil.

Nägime ära kuningapere elupaiga ning muudki põnevat. Hiljem toimus kanalituur, mille käigus tutvustati kanaliäärseid objekte, mis olid tõesti päris huvitavad.

Pärastlõunal sõitsime rongiga Odensesse: kel soovi, võis ka seal veel veidi ringi jalutada. Ööbisime kenas hostelis. Teisel päeval asusime külastama vabaõhumuuseumit Odense lähedal, samas võis näha ka mõningaid loomi. Tegelikult sarnanesid vanad taluhooned suures osas Eesti omadega. Kui vanad taluhooned nähtud, läksime külastama H. C. Anderseni maja ning põnevat

muuseumit, samas vaatasime ka linnas veidi ringi.

Päeva viimane külastuspaik oli loomaaed. Loomaaias oli tõesti huvitav ja seal võis näha päris palju selliseid loomi, keda Tallinna loomaaias ei kohta. Kolmandal päeval sõitsime rongiga tagasi Kopenhaagenisse. Rongid on Taanis muide väga ilusad, palju paremad kui Eestis.

Kopenhaagenis külastasime Louis Tussaud' vahakujude muuseumit, kus olid enamasti kuulsate inimeste järgi tehtud vahakujud. Minu meelest oli see üks põnevamaid kohti, mida me

reisi jooksul külastasime, ja ka teistele paistis see meeldivat. Sealt edasi suundusime Kopenhaageni tivolis, mis oli nagu tivoli ikka, ainult veidi kallim kui Eestis ja ka mõned atraktsioonid olid vägevamad kui meil. Pärast tivoli külastust oligi aeg hakata liikuma lennujaama. Tallinnasse jõudes oli kahju mõnusatest reisikaaslastest lahkuda. Kokkuvõttes oli see väga hästi õnnestunud ja tore reis!

Hando Laasmägi

Kanalituur algab Nyhavnist – paigast, kus ka Andersen elanud on.

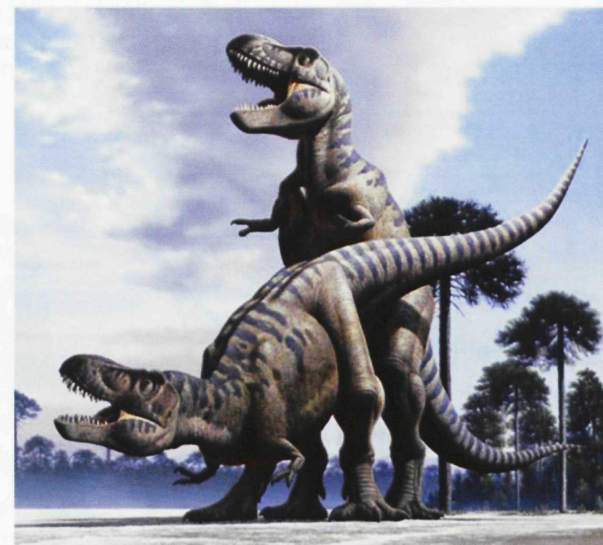
Odense vabaõhumuuseumis Fynske Landsbys näidatakse vana aja Taani maaelu.

Fotod: Eesti lastekirjanduse teabekeskus

Türannosaurus

Türannosaurus (*Tyrannosaurus rex*) on arvatavasti suurim liha-sööja loom, kes kunagi maailmas on elanud. Ta oli enam kui 12 meetrit pikk ja tagajalgadele tõustes umbes kaelkirjaku kõrgune. Kuid türannosaurus oli elusolendite jaoks palju ohtlikum kui kaelkirjak. Seda näitab kasvõi tema tohutu kolju, mille lõualuude külge mahtus ligi 60 hammast, mõni neist pikem kui inimese käelaba! Kui türannosauruse läheduses leidunuks mõni inimene, neelanuks ta tema lupsti alla. Õnneks surid saurused välja hulk aega enne inimeste tekkimist. Seda, millised nad välja nägid, teatakse põhiliselt säilinud luustike järgi.

Elusuures liigutatavat türannosauruse mudelit on võimalik 24. oktoobrini näha Helsinki teaduskeskuses Heureka. Tähekesse abiga võid aga valmistada endale väikese sauruse.

Väike saurus

Kõigepealt lõika saurus hoolikalt välja. Seejärel vali, mis värvi loom sulle rohkem meeldiks – roheline või lillakas.

Nüüd tee valmis pea. Voldi pea ülaosa mööda joont 1 ja liimi kokku, nagu on märgitud

joonisel A.

Edasi voldi kokku alumine lõug mööda joont 2 ja liimi vaba ots näo külge.

Niimoodi jäävad hambad vabaks ja sa võid alumist lõuga kaarjaks

koolutades teha sauruse näo huvitavamaks (joonis B).

Painuta kergelt sisse jooned 3, 4 ja 5 seljal. Pööra sabasakid üles ja labajalad mööda joont välja. Liimi sauruse keha kokku mööda joont 6. Kleebi väikesed

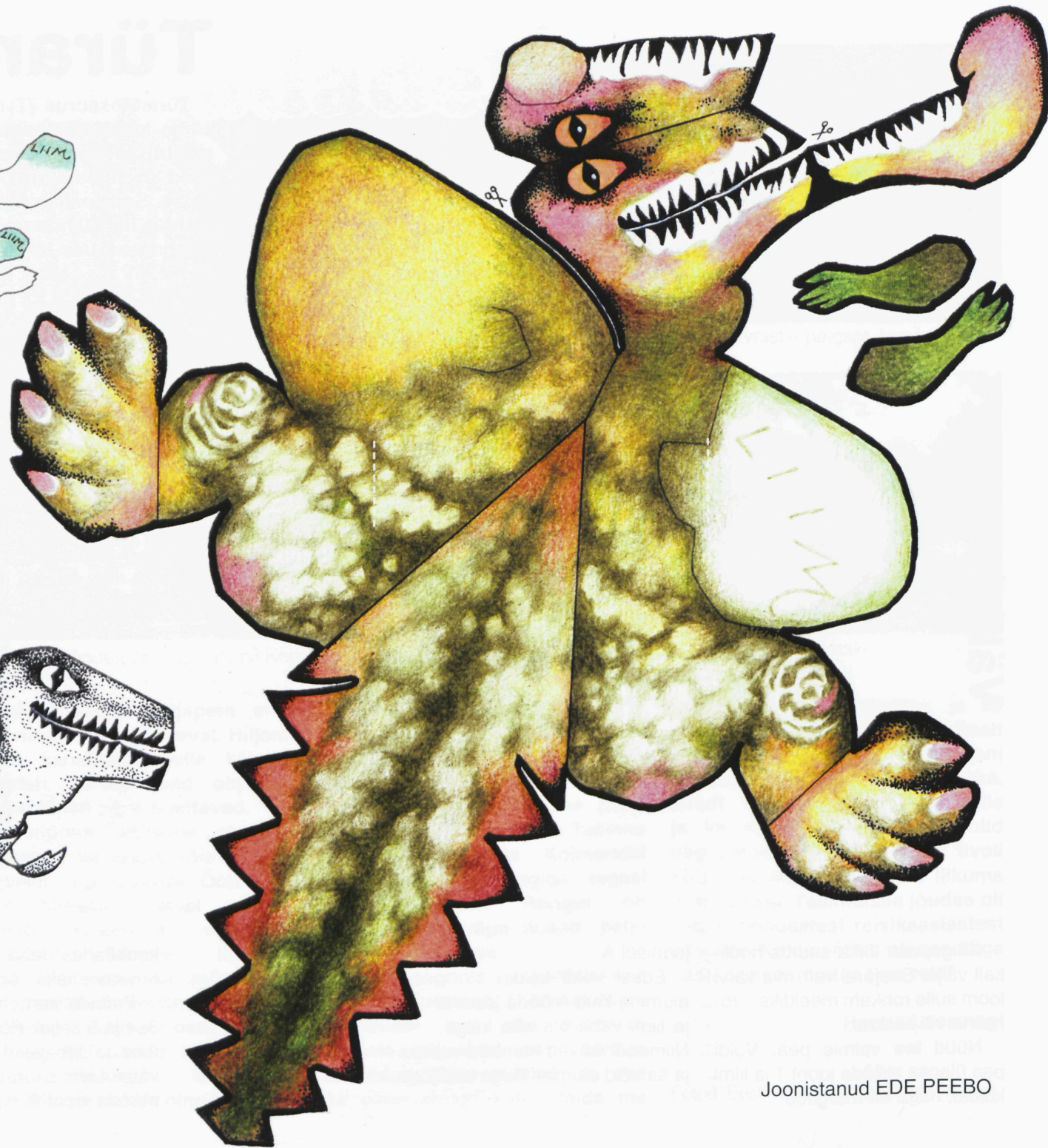
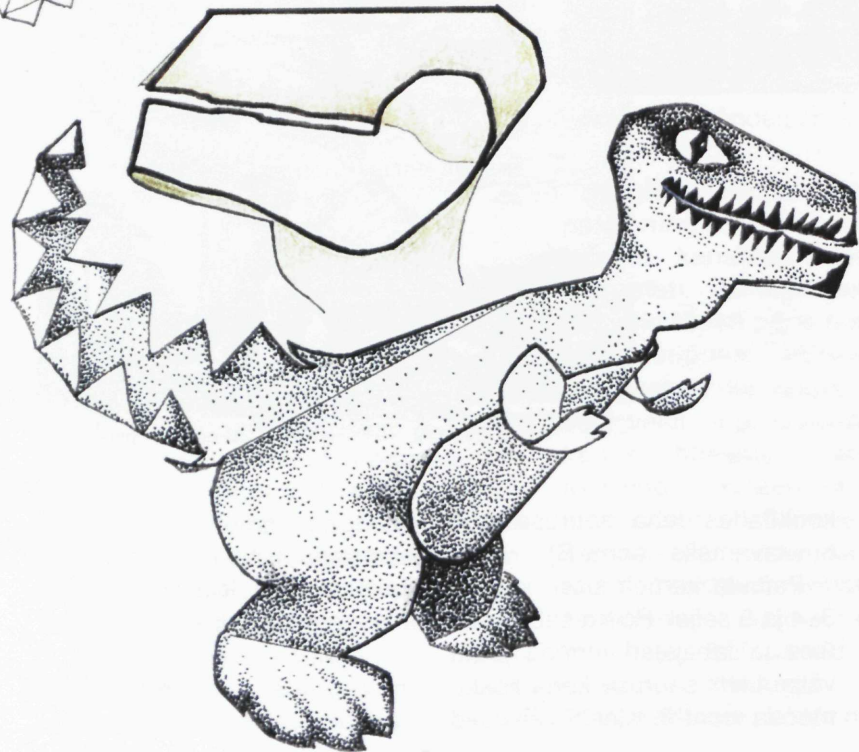
esikäpad kohale. Keera saba parasjagu ülespoole rõngasse. Painuta jalgu, leia neile asend, et saurus kindlalt seisma jääks!

Ede Peebo

Joonis A

Joonis B

Mets nagu muinasjutt

Põnev on minna metsa, kus pole raielanke, palgivirnasid ega inimeste olmeprügihunnikuid. On vaid tõeline ürglooduslik mets. METS selle sõna tõelises tähenduses. Mets täis metsaelu ja -imesid, mets täis met-sahelisid ja -muinasjutte. Mets täis mälestusi ja lugusid möödunud aegadest. TÕELINE ÜRGMETS.

Aga kahjuks ei leia enam Eestimaalt ürgse ilmega tervikmetsa. Seda pole olemas. Inimene on metsalange-tusmasinatega oma töö teinud.

Siski on Eestimaal alles veel mõned pistillukesed toredad metsatükid hävitatud ürglaantest. Hea see-gi. Üks taoline ehe laaneke asub Valgamaal Hummuli vallas Kadastiku järve kallastel.

Raske on sellesse metsatukka jõuda, raske ja ohtlikki. Aga põnev! Ilmtin-gimata tuleb ületada mitmeid puutüve-sildasid, libedaid ja liikuvaid. Et selline ettevõtmine on omajagu ohtlik, seda võin ma teile kindlalt öelda, sest ka mina kukkusin ülepeakaela sellesse mustavasse ja sügavasse metsakraavi.

Metsas elavad aga metsa omad: nii need, kes päriselt olemas, kui ka need, keda nagu ei tohikski olemas olla. Tegelased metsamuinasjuttudest. Jälgijad, Valvurid, Metsavanad, Haldjad ja kes kõik veel. Oskate vaid vaadata ja näha! Oskate kuulutada!

Olev Merivee tekst ja fotod

HIND 15 KROONI

9 770134 226003

ISSN 0134-2266